

ve, at når de har tjent lidt, tager kommunen det hele, hver en krone.

Ja, er det to på kontanthjælp, hvor den ene kommer i arbejde og får en lønindtægt på 20.000 kr., så oplever de, når de gør regnskabet op hjemme ved køkkenbordet, at så tog kommunen det hele.

Så sagde kommunen i øvrigt også: Nej, du kan da ikke få dækning for din a-kasse og dit fagforeningskontingent, selvfølgelig kan du ikke det. Har du udgifter til bus? Det må du selv betale. Nå, er det dyrere med en madpakke i stedet for at spise hjemme? Det er også dit eget problem.

Summa summarum: Kommunen sørger for dette på grund af Folketingets regler, og det er ikke, fordi det er en ond kommune. Reglerne bevirker, at når den ene kommer i arbejde, oven i købet et vellønnet arbejde – jeg tør slet ikke tale om, hvis det kun er at sidde ved kassen nede i brugsen – vil vedkommende alligevel opleve, at der er færre penge at leve for bagefter, fordi kommunen har konfiskeret det hele.

Kan vi ikke få nogle klare tilsagn. Jeg prøvede at få dem fra den socialdemokratiske ordfører i indledningen af debatten. Jeg indrømmer, at selvfølgelig kan man ikke forhandle her over Folketingets talerstol, men man kan jo godt lægge sine holdninger frem.

Jeg synes, man burde lægge sine holdninger klart og tydeligt frem: Selvfølgelig kan vi ikke have et system, der gør, at folk, der gør en indsats for at komme ud af at være afhængige af, hvad kommunen vil give dem i kontanthjælp, oplever, at hver gang de gør et forsøg, bliver de i virkeligheden straffet i den situation.

Det bør alle og enhver herinde kunne sige. Også Venstre og De Konservative burde kunne sige uden at lave store teoretiske studier, at sådan et system kan vi ikke have. Det arbejder vi for at få ændret under finanslovforhandlingerne.

Vi mener også, det burde være sådan, at hvis en kontanthjælpsmodtager tjener en tusse, kan vedkommende beholde den. En enlig kontanthjælpsmodtager skal selvfølgelig også have den chance for at kunne forbedre sin livssituation.

Det burde også være sådan, at kommer man i arbejde, f.eks. en lavtlønnet, der får et lidt bedre job med lidt mere i lønningsposen, burde vedkommende da også straks kunne mærke, at det her giver en fremgang for mig og min familie.

Sådan er det ikke i dag, fordi – og det har finansministeren jo udmærket i flere omgange be-

regnet – at for ganske mange mennesker er det sådan, at en lønfremgang bliver modsvaret af et større tab på andre konti: en større skattebetaling, en lavere boligsikring og en højere betaling nede i daginstitutionen. Og summa summarum er der færre penge tilbage, end der var før.

Jamen det kan vi da ikke have. Det er da urimeligt. Ingen kan synes, det er en god idé, men sådan virker systemerne.

Venstre og De Konservative, og jeg kunne i den her forbindelse jo mest nævne De Konservative, er optaget af, at marginals-katten skal sættes ned, og derfor skal bankdirektøren have 75.000 kr. i skattenedsættelse og kassedamen 0 kr. i skattenedsættelse.

Men virkeligheden er jo, at dér, hvor marginals-katterne er urimelig høje, når vi sammenvejer det hele, jo lige præcis er for kassedamen, det er jo lige præcis for rengøringsassistenten, det er jo lige præcis for lagerarbejderen. Det er jo dér, vi har de store sociale problemer, fordi disse mennesker ikke har en chance for at få mere ud af det, fordi samfundet sørger for, at alt, hvad de har af merindtægt, bliver konfiskeret på den ene, den anden eller den tredje måde. Det burde vi også kunne blive enige om at lave om på.

Nu er det sådan, at hvordan vi behandler mennesker, på den ene side er et spørgsmål om økonomi, det er et spørgsmål om, hvorvidt folk har nok at leve for. Det er én side af sagen. En anden side af sagen, som formentlig er værre, som jeg er sikker på er værre, er, når mennesker oplever, at de ikke har kontrol over deres eget liv. Når de oplever, at det er en sagsbehandler – det kan være en sagsbehandler nede i arbejdsformidlingen, eller det kan være en sagsbehandler i kommunen – har overtaget kontrollen over vedkommendes liv og siger: Hvis ikke du tager det her – nogle gange såbælige – kursus, hvis ikke du putter frø i poser til fugle, hvis ikke du gør et eller andet andet, jeg lige har fundet på, som jeg synes er en god idé – jeg kunne i øvrigt ikke finde på andet, siger sagsbehandleren – hvis ikke du gør det, så tager jeg det hele fra dig. Så mister du dagpengere retten, så mister du din kontanthjælp.

Du glemte at komme til møde med mig i går, siger de nede i arbejdsformidlingen, derfor har du ikke længere ret til dagpenge. Slut færdig. Du må selv finde på, hvad du kan leve af. Nå, er du gift? Jamen så får du heller ikke nogen kontanthjælp.

Så går vedkommende altså direkte fra at have haft en løn via dagpenge fra a-kassen til 0 kro-